

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Vulcani et Iovis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

Celerem.] *Transitio.* Quinimò & musicum.] ὅτι με-
 σικός, ἀφ' ἡγῆσις, quomodo citharam confecerit: causa efficiens,
 forma, materia, finis, effectus. Cæterum ipsa.] *Ad furia non*
turna transit. Alatus autem.] *Alia descriptio, à corpore*
et actu. Animas euocauit.] ὅτι ψυχαγωγικός ἐστὶν ἡγε-
 πομπός. Rectè sanè.] *Conclusio.*

ΗΦΑΙΣΤΟΥ
 ἔξ Διός.

VULCANI
 ἔξ Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

VULCANVS.

TΙ μὲ, ὦ Ζεῦ, δὲ ποι-
 ἔρ; ἄνω ἦδ', ὡς ἐπέ-
 λυσσας, ἔχων τὸν πτε-
 ἄκων ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθον
 αἰοίμι μὲ πλὴν διατεμῆν.
 Ζεῦ γέ, ὦ Ἥφαϊστε. ἀπὸ δὲ Δι-
 ἄ μου πλὴν ἑφαλῶν εἰς ἄνο,
 ἑκατέρωθεν. Ἥφ. παρὰ μὲ,
 εἰ μὲ μὴ; πρόσθεν δ' οὐκ
 τὰ δὴ δὲ, ὅτι βέλεις σοὶ γυνέ-
 ὄν. Ζεῦ. διαπερὶ δὲ μοι τὸ
 ἑράνιον. εἰ δὲ ἀπαθείας, οὐ
 κὼ πρῶτον ὀργισμένον πα-
 ρά μου. ἀπὸ δὲ καὶ καθύπε-
 ὄν παρ' ἑθ' ἑμῶ, μηδὲ μέ-
 λων. ἀπόδουμαι ἦδ' ὑπὸ τῶν
 ὀδόνων, εἰ μου τὸν ἑξέφα-
 ὄν ἀναστέφουσιν. Ἥφ. ὄρα,
 ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσομεν.
 inuertunt. V. V. L. Vide Iupiter, ne quid mali faciamus.

Quid me oportet fa-
 cere, Iupiter? venio
 enim ita ut iussisti,
 securim habens acutissimam,
 etiamsi lapides opus su vno
 ictu dissecare. IVP. Rectè
 sanè, Vulcane. Sed iam im-
 pacta illa, diuide mihi caput
 in duas partes. VVL. Ten-
 tas me numinisanā? Impera
 igitur verè quod vis tibi fi-
 ri. IVP. Diuide mihi cal-
 uariā volo. si verò nō obedi-
 ris mihi, me experieris non
 nunc primum irascenē. Ve-
 runtamen ferire oportet au-
 dacter, et presenti animo,
 neq; cūctari. Pereo enim præ
 doloribus, qui mihi cerebrū

Acuta

ἔξως ἤδ' ὁ ἀελίου δει, καὶ δὲ
 ἀναματι, οὐδ' κατὰ πλὴν βί-
 κηθ' ἄν μοι δόσται σι. Ζ. κα-
 τ' ἐν τῷ μόνον, ὅτι φασε, θαρ-
 ρῶν. ἔξω ἤδ' ἐν τῷ συμφί-
 ρων. Ἡ. κα. ἀκρον μὲν, κα-
 τοίσω δέ. τί ἤδ' καὶ ποιεῖν,
 σὲ λελευοντ' ; τί τῶτος λό-
 ρη ἵνοπλος; μέγα, ὅτι Ζεῦ, κα-
 κὸν ἔχον ἐν τῇ λευκαῇ ἀπό-
 τως γῆρ δ' ἐν θυμὸς ποδα, τηλι-
 καὶ ἴω ἵπὸ πλὴν μίλιγα παρ-
 θείον (φορονοῶν, καὶ ταῦτα ἴνο-
 πλον ἵπυ στρατόπεδον, ὅτι
 φαλλῶ, ἐκλελίθης ἔχων ἡδ' πι-
 δῶ, καὶ πυρρὶ χίρῃ, καὶ πλὴν ἀσπί-
 δα ἰλιάσθῃ, καὶ τὸ δόρυ πάλα,
 καὶ ἵνθουσι. καὶ τὸ μέγιστον, κα-
 λὴ πένυ καὶ ἀκμαία χύνται
 ἵδν ἐν Βραχέ, γλαυκῶπις
 μὲν, ἀλλὰ λοσμέ καὶ τοῦτο
 ἡ λόρυς ὡσε, ὅτι Ζεῦ, μοι ἀπρά-
 μοι ἀπόδ'. ἐγνήσας μοι
 εὐτύ. Ζ. ἀδωάτα αὐτῆς,
 ὅτι φασε. παρθῆν' ἤδ' ἔ-
 εἰθέα μίνεμ. ἐν τῷ γοῶ, τὸ
 καὶ ἐπ' ἐμοί, οὐδ' ἐν ἀντιλέω.

men & huic gratiam addit galea. Quare, ὁ Iupiter, obste-
 tricandi premium hoc mihi refer: desponde mihi illam.

IVP. Impossibilia petis, Vulcane: perpetuò enim virgo
 manere vult. Ego certè, quantum in me est, nihil repugno.

VVL.

Acuta enim securis est, &
 non absque sanguine, neque
 etiam ad Lucina mortem ti-
 bi obstetricabitur. IVP. In-
 cute modò Vulcane auda-
 cter: ego enim noui quid
 sit conducibile. VVL. In-
 uitus quidem, sed tamen fea-
 riam. Quid enim agat ali-
 quis, te iubete? Sed quid hoc?
 puella armata hæc est. Ma-
 gnū, ὁ Iupiter, malum habu-
 isti in capite. meritò igitur
 iracūduus fuisti, tantam intra
 cerebri panniculū virginem
 viuam nutriens, id'q' armatā.
 nimirum castra, non capuz
 habuisti, nō aduertens. Hæc
 verò etiam saltat, & cum an-
 mis tripudiat, clypeum con-
 euit, ac hastam vibrat, &
 quasi quodam furore concitatur: & quod maximū est,
 formosa admodum, ac matu-
 ris nubilis annis breui adeò
 iam facta est, caruleos qui-
 dem oculos habens. Sed ta-

Ἡρα. ῥστ' ἰβροῦκα, ἰμοὶ
 μιλῆνδ τὰ λοιπὰ. καὶ ἰδὴ οὐς
 καρπῶσ ἀντὶς, Ζῶς. ἢ σοὶ
 ῥῥῥῖορ οὐτῶ, ποιδ. πηλῶ
 οἶδα, ὅτι ἀδύα.
 τῶρ ἰρᾶς.

quòd amas ea quæ tibi contingere nequeunt.

VVL. Hoc volebam: reu-
 liquum quod est, ipse curas
 bo: ac iam simul rapiam
 hinc ipsam. IVP. Si tibi
 facile adeò hoc, fædas li-
 cet: peruntiamen illud scio,

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

FAbulantur poëta, à loue deuoratam μῆνιν, qua deuorata, mox Mineruam concepisse. Iupiter, inquit Hesiodus, Metin vxorem suam, deorum atque hominum sapientissimam deuorauit, Cœli terræque consilio, ne quis alius deorum imperium ei præcipere posset, &c. Si cui vacat, Procli & Moscopuli hunc in locum annotata adeat. Clemens etiam Epiphanius, Theophilus huius fabule mentionem faciunt. Addunt Vulcanū securi Iouis patris sui caput aperuisse, ex quo Minerua adulta & armata prodijt: à qua τε κρηνη γέννηται est. Lucanus lib 9:

Hanc & Pallas amat, patrio quæ vertice nata est.

Et alius: -quæ de patrio vertice nata dea est.

Hoc & Lucianus ridet.

IOANNIS SAMBVCI
 ANNOTATIONES.

Διῶννας. De Minerua nata ex cerebro Iouis.

Vulcanus findit iussus caput Altitonantis,

Quo in latuit mens Pallas amica decerò.

Artes proueniunt alti de sede parentis,

Nascitur è cerebro quippe Minerua dei.

QV ID ME OPORTET.] ἰγῶννας. Venio enim ita.] *Re-
 sio αὐτῆς.* Rectè sanè.] *Collaudatio.* Sed iam impa-
 cta.] *Inylio.* Tentas me.] *Recusatio, cum iussione.* Diui-
 di mihi.]

di mihi.] *Repetit mandatum.* Si verò non.] ἀπέλλή. *Veruntamen*] *Horatio, Pereo.*] *Querela.* Vide Iupiter.] *Dehortatio à periculoso.* Incute modò.] *Horatio.* Inuitus quidem, sed.] *Affensus ad iustonem.* Quid hoc? puella armata?] *Exclamatio admirantis.* Virginem vi- uam.] ἑκφρασις *Palladis.* Quare, ô Iupiter.] ἀξιωμασις. *Impossibilia petis.*] *Recusatio.* Hoc volebā.] *conclusio.*

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΙΟΥΣ, ΑΕΣΚΥΛΑ-
 πύ, & Ηρακλῆος.

Eodem Interprete.

I V P I T E R.

Πύθιασθι, ὁ Ασκλη-
 πῆ καὶ Ηράκλειος, ἰ-
 σίζοντις πρὸς ἀλλή-
 λους ὡστὲρ ἄνθρωποι ἀπρὸς
 ἄλλοι ταῦτα, καὶ ἀπόδοται τοῦ
 συμποσίῳ τῶν θεῶν. Ηρ. ἀλλ-
 ἂ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τατοῖν τῶν
 φαρμακεία προκατακλινασθῶ-
 με; Ασπ. νὴ Δία καὶ ἀμείνων
 γάρ εἰμι. Ηρ. κατὰ τί, ὦ ἱμ-
 βρόντιτι; ἢ διότι σὺ ὁ Ζεὺς
 ἐκράνωσθῃ, ἀ μὴ θέμις σοι
 εἶναι; ἐμὸν δὲ κατ' ἑλπίον αὐθις
 ἀθανάσιος μὴ ἴσθης; Ασπ.
 ἐπιλήθισαι ἦ καὶ σὺ, ὦ Ηρας
 κλέος, ἐν τῇ Οἴτῃ καταφθι-
 γῆς, ὅτι μοι ὀνείδιζες τὸ πῦρ;
 τίεψς factus es? AES. Oblitus verò etiam tu es Hercules,

Desinite, ô Aesculapio
 & tu Hercules, con-
 tēdere inter vos iur-
 gij, perinde ut homines. Ina-
 decora enim hæc, & à cons-
 uuiuo deorum aliena. HER.
 At vis, ô Iupiter, medicamē-
 tarium istū priore loco ac-
 cumbere, quàm me? AES.
 Quidni, per Iouem? melior
 quoq; enim sum. HER. In
 quo igitur, ô attomte, an
 quòd te a Iupiter fulmine
 aliquando percussit, eò quòd
 quæ nefas erant, feceras:
 nunc autem ex misericordia
 iterum immortalitatis para-